

بیانیه جلالتمآب شوکت عزیز صدر اعظم جمهوری اسلامی پاکستان که در جلسه اخیر کنفرانس فراهم سازی فضای مناسب در کابل روز 4 جون 2007 ایراد فرمود

بسم الله الرحمن الرحيم

جلالتمآب شهزاده کریم آغا خان،
محترم معاون رئیس جمهور احمد ضیا مسعود،
جلالتمآبان،
خانم های آقایان،

چقدر جای خوشی است در این بعد از ظهر با این اجتماع قابل احترامی که از افراد باتجربه در عرصه های مختلف تشکیل گردیده ملاقات می نمایم تا در مورد نقش بخش خصوصی در کشف مجدد یک اقتصاد صحبت نمایند و من با شما بعضی از تجارب پاکستان را در میان می گذارم.

قبل از این که داخل موضوع شوم اجازه دهید بعضی تذکرات رسمی داشته باشم زیرا این یک مناسبت بسیار بزرگ است که با مردمان با نفوذ و چیز فهم افغانستان صحبت می نمایم.

اجازه دهید قبل از همه از جلالتمآب کریم آغا خان به خاطر نقش شان در تدویر این کنفرانس که شرکت من را ممکن ساخت، تشکر نمایم.

طی چندین ساعت گذشته من با رئیس جمهور کرزی در مورد روابط دو جانبه خود و اینکه چطور پاکستان و افغانستان در دستیابی به صلح، ترقی و پیشرفت در سر تا سر منطقه همکاری کرده می توانند، صحبت داشتم.

جلالتمآبا! بسیار واضح است که شبکه انکشافی آغا خان در ترقی و انکشاف در چند کشور، به شمول افغانستان، نقش پیشگام بازی کرده است. کار شما در این کشور جدید نیست بلکه به چند دهه قبل بر می گردد.

اقدام در جهت تدویر این کنفرانس یک کار قابل تحسین بوده که پاکستان از آن کاملاً پشتیبانی می کند و اهداف ایجاد چوکات های مالی و حقوقی مناسب، شرایط نظارتی و ساختار های با ثبات که باعث افزایش در ابتکارات بخش خصوصی شده و زمینه شراکت کاری میان بخش دولتی و خصوصی را در افغانستان فراهم سازد یک آغاز قابل قدر است.

خانم ها و آقایان، افغانستان و پاکستان با سرنوشت، تاریخ، فرهنگ و عنعنات مشترک با هم پیوند خورده اند. همچنین ما را رشته های قومی، قبیله‌ای، فامیلی و زبانی به هم نزدیک می سازد. مردم پاکستان با برادران و خواهران افغانی خود در مبارزه شان علیه اشغال شوروی ایستادند. ما افتخار داریم که طی بیست و پنجسال برای سه ملیون مهاجر افغان زمینه زندگی را در خاک خود فراهم آوردیم. هنوز این مهاجرین در آن جا زندگی می کنند.

امروز میان منافع ستراتیژیک پاکستان و افغانستان نزدیکی پدید آمده است. در عرصه جیوپالیتیک ما با هم برای آسیای میانه محاط به خشکه کوتا ترین راه را به بحیره عرب عرضه می کنیم. یکجا با هم ما می توانیم دهلیز های متعدد همکاری را در ساحات انرژی، انتقالات مخابرات و تجارت عرضه کنیم.

افغانستان و پاکستان با چالش های مشابهی مواجه اند. ما به صورت مشترک به مقابله تروریزم و افراطیگری می رویم. این به نفع هر دو طرف است تا بر این تهدید ها غلبه حاصل نمائیم. شرکت ما در مبارزه بین المللی علیه ترور از اهمیت خاصی به امنیت ما و امنیت و ثبات جهانی برخوردار است.

خانم ها و آقایان، به همین دلایل صلح، ترقی و رفاه مادی در افغانستان در مطابقت به منافع ستراتیژیک پاکستان قرار دارد. به همین خاطر است که حکومت ما طی چندین سال گذشته چندین بار تلاش نموده تا همسایگان افغان خود را کمک و همکاری نماید. در خط اول تلاش های به خاطر تطبیق موافقتنامه بن و حمایت از حکومت حامد کرزی قرار داشته ایم.

پاکستان در برگزاری آرام انتخابات ریاست جمهوری در افغانستان همکاری نمود. اخیراً ما جلسه سوم جرگه دو جانبه را برگزار نمودیم و ما باور داریم که این کار در بهبود روابط دو جانبه، تقویه صلح، امنیت و همکاری در دو طرف مرز مشترک کمک زیاد خواهد نمود.

ما بیش از 300 میلیون دالر برای باز سازی در پروژه های مخابراتی، تعلیم، صحت و غیره وعده کمک داده ایم. چندین پروژه به شمول باز سازی سرک تورخم-جلال آباد تکمیل گردیده و من چند ماه قبل افتخار آن را داشتم تا آنرا یکجا با رئیس جمهور کرزی افتتاح نمایم. ما همچنین پول و کمک تخنیکی را برای تمدید خط آهن از چمن به قندهار پیشنهاد نموده ایم. پروژه های دیگری که در نظر اند عبارت اند از ساختن یک شفاخانه 150 بستر بنام شفاخانه جناح در کابل و مرکز گرده نشتر در جلال آباد. همچنین چندین پروژه در ساحات تعلیم و مخابرات مد نظر است. همچنین پاکستان از طریق بنادر و روبرناهای انتقالاتی خود فرصت استفاده نا محدود تجارتی را به افغانستان داده است.

در عین زمان ما روابط دو جانبه تجارتی خود را گسترش داده ایم که اکنون به سطح بی سابقه 1.3 میلیارد دالر رسیده است. پنج تا شش سال قبل این تجارت فقط میان 26 تا 50 میلیون دالر می رسید. بدین ترتیب ما راه درازی را پیموده ایم و در سال های آینده راه بیشتری را خواهیم پیمود.

ما از تجارت بیشتر و صدور کالای افغانستان به پاکستان استقبال می کنیم. ما بخش خصوصی هر دو کشور را به سرمایه گذاری و راه اندازی فعالیت های مشترک تشویق می کنیم.

به خاطر برقراری صلح در افغانستان و کمک در جنگ علیه تروریزم، پاکستان 90000 نیروی نظامی خود را در سرحد با افغانستان مستقر نموده است. ما بر علاوه از اقدامات دیگر تقریباً هزار پوسته سرحدی را احداث نموده ایم تا از عبور عناصر غیر مطلوب به هر دو سمت در سرحد جلوگیری نمایم. به خاطر این اقدامات ما دست آورد های مهمی در این ساحه داشته ایم.

ما به کار با شرکای خود در افغانستان و نیروهای ناتو به خاطر برقراری آرامش و ثبات در این کشور متعهد هستیم.

خانم ها آقایان، ما همه از رابطه مستقیم میان انکشاف و امنیت اطلاع داریم. آنها چون دو روی یک سکه می باشند. به همین خاطر است که باید فضای صلح و امنیت را در افغانستان تامین کنیم تا بتوانیم زمینه انکشاف افغانستان را مساعد سازیم. اما راه دستیابی به صلح باید جامع و همه گیر باشد. ما نمی توانیم تنها به استفاده از نیروی نظامی تکیه کنیم. طرق نظامی با پروسه سیاسی و انکشاف اقتصادی باید در آمیخته شود. با همه طرف های علاقمند، داخلی و خارجی، مخفی و علنی، باید گفتگو صورت بگیرد. به مردم باید امید به آینده داد. آنها باید در آخر تونل روشنی را ببینند و در نهایت ما باید قلب و دماغ مردمان خود را تسخیر کنیم.

اجازه دهید بگویم که به حیث کسی که مرتباً از افغانستان بازدید می نمایم، شاهد انجام کار های انکشافی ای هستم که در این جا صورت گرفته است. با سفر میان میدان هوایی کابل و اینجا من شاهد تغییرات زیادی بوده ام و من از سرعت انکشاف در کشور شما بسیار تشویق شده ام.

خانم ها و آقایان، در چندین مناسبت طی یک سال گذشته من به صورت علنی خواهان راه اندازی کمک به بازسازی افغانستان به شیوه "پلان مارشال" گردیده ام. این کار باید همه جانبه بوده و شامل برنامه برای انکشاف از طریق بازسازی، انکشاف و احیای مجدد، ظرفیت سازی، ایجاد شغل و ارائه آموزش های فنی گردد. یک تعداد زیاد این کار های صورت می گیرد، اما به کار بیشتری نیاز است.

در اول باید گفت که لازم است تا همه طرف های دخیل در موافقتنامه بن و کنفرانس لندن، که "پیمان افغانستان" را راه اندازی کرد، به تعهدات فردی و دسته جمعی خود به مردم افغانستان عمل کنند. باید دست آورد های قابل لمسی در عرصه ستراتیژی موقت ملی انکشافی افغانستان طی پنجسال آینده بدست آید. یک ستراتیژی موثر باید تدوین و تطبیق شود تا با چالش های چند جانبه که به خاطر افزایش در تولید مواد مخدر پدید آمده است، مقابله کند.

خطر از ناحیه مواد مخدر یک چالش منطقی و جهانی بوده فقط یک مشکل افغانستان نمی باشد. بنابراین همه ما مسئولیت داریم تا راه حلی برای آن بیابیم. به اساس تجربه خود ما، من جامعه بین المللی را به کمک در معرفی کشت بدیل و برنامه های تخریب کشتزار ها تشویق می کنم. نه تنها این که تجارت مواد مخدر باعث تضعیف جوامع در سر تا سر جهان می گردد، برای تروریست منابع مالی تهیه می کند تا با استفاده از آن ریشه بدوانند.

خانم ها و آقایان، در دنیای جهانی شده امروز که مشخصات باز بودن بیشتر و رابطه محکم میان اقتصاد های ملی در خود دارد، فرصت های خوبی برای توسعه و انکشاف وجود دارد. تاریخ معاصر نشان داده که کشور هایی که اراده و توان برای اصلاح خود را دارند در جاده بلند توسعه و رفاه قدم می گذارند.

تجربه ما در پاکستان یک قضیه خوب برای مطالعه در این عرصه است. از طریق اصلاح همه جانبه و چندین سکتوری پاکستان طی هشت سال گذشته از پروسه نو سازی مجدد ملی عبور نموده

است. ما اکنون یکی از اقتصادهایی در جنوب آسیا هستیم که سریعترین رشد را دارد و طی پنج سال رشد سالانه 7 درصد را حفظ کرده ایم. نرخ سرمایه گذاری داخلی و خارجی بالا ترین رقم را در تاریخ کشور نشان می دهد. امسال میزان سرمایه گذاری به 23 درصد عاید ناخالص کشور رسید که بالا ترین رقم را در تاریخ کشور تشکیل می دهد.

پاکستان به حیث یکی از کشورهای رهبری کننده در ساحه اصلاحات شناسایی شده است و ما در فهرست منتشر شده از سوی یکی از بانک های سرمایه گذار مشهور جهان در زمره " یازده آینده" - یعنی 11 کشوری که سریع ترین رشد را در جهان دارند و بلند ترین ظرفیت را در کشورهای رو به انکشاف دارا می باشند، قرار داده شده ایم.

ما در س های زیادی از تجارب انکشافی اخیر خود آموخته ایم که می تواند به عین شدت در هر یکی از کشورهای رو به انکشافی که تلاش دارد ثبات سیاسی و دست آورد اقتصادی را بدست آورد، تطبیق شود.

اول اینکه امنیت ملی، ساختار های ملی مناسب برای رشد و حکومت قانون از پیش شرط های ضروری یک محیط توانبخش برای انکشاف اند. این مطلب تشویق کننده است که حامد کرزی و پارلمان افغان در تحول تدریجی سیاسی افغانستان نقش مهمی ایفا می کنند.

دوم اینکه اصلاحات اجتماعی برای پیوست دادن مردم و در آوردن آن ها به صفت یک کتله واحد ضروری است. تنها از طریق انکشاف مشترک و عادلانه است که می توان بر تقیسمات عمودی، که بر بیعدالتی های اجتماعی استوار اند و تقسیمات افقی، که بر اساس دسته بندی های قومی، قبیله ای و زبانی استوار می باشند، غلبه نمود. یگانه عنصر مهم در ستراتیژی انکشافی باید انکشاف انسانی بوده و در مورد تعلیم و صحت توجه خاص مبذول گردد. انکشاف وسیع البنیاد سکتور اجتماعی که در بر گیرنده تمام اقشار جامعه بوده و همه مناطق کشور را تحت پوشش قرار دهد سنگ تهادی است که بر بالای آن تعمیر وحدت ملی اعمار می گردد.

سوم اینکه، خانم ها و آقایان، اجازه دهید به صورت خلاصه در مورد رفورم اقتصادی پاکستان - که اساس توسعه قابل دوام را گذاشته است و درس هایی که این رفورم برای کشورهای دیگر درحال انکشاف، مانند افغانستان، در خود دارد صحبت مختصر داشته باشیم.

رفورم اقتصادی ما بر شالوده فلسفه رفیع محدودیت های (لیبرالیزیشن)، کم کردن محدودیت های قانونی (دیرگولیشن) و خصوصی سازی استوار است.

1- ما متعهد به اقتصاد بازار آزاد هستیم که در آن بخش خصوصی پروسه سرمایه گذاری و توسعه را رهبری نموده و دولت در آن نقش زمینه ساز، نقش توانبخش و نظارتی را دارد.

2- ما قوانین نظارتی خود را مطابق به نورم ها و طرز العمل های جهانی می سازیم.

3- ما از طریق تقویه ساختار های بخش عمومی اداره خوب را به وجود می آوریم. ما احساس می کنیم که حکومت نقش عمده ولی متفاوت را در تعریف جدید از اداره بازی می کند.

در ساحات رفورم ساختاری، تجارت، بخش مالی، میکانیزم نظارتی یا ظرفیت سازی در سکتور عمومی است که ما می توانیم کمک تخنیکی رسانیده و افغان ها را در بهترین عملکرد های خود شریک سازیم.

خانم های و آقایان، اجازه دهید برای چند لحظه از موضوع خارج شده با شما برخی از تجارب ما در پاکستان را در میان بگذارم و فکر می کنم که دانستن آنها برای شما دلچسپ خواهد بود.

قبل از همه، وقتی که ما به بازسازی و کشف مجدد پاکستان اقدام نمودیم ما به حکومت نظر انداخته گفتیم که ساختار حکومت باید تغییر کند. کاری را کردیم می خواهم با ارائه یک مثال تشریح کنم. می خواهم در باره وزارت مشهور مخابرات در پاکستان که سیستم تلفون را اداره می کرد، پالیسی می ساخت و ناظر بر اجرای قانون بود و در عین اینکه یگانه عرضه کننده خدمات تلفون نیز بود، صحبت نمایم.

یکی از اولین چیز هایی را که در مورد آن تصمیم گرفتیم این بود که حکومت باید چه کاری هایی را بکند. وزارت خانه ها تنها باید سیاست گذاری می کردند. وظیفه آنها این بود تا پالیسی بسازند. دوم اینمه ناظرین، ساختار های نظارتی مستقل، ایجاد گردید تا بر صنعت خاصی نظارت کنند که عبارت بود از خدمات تلفونی. و سوم اینکه تمام فعالیت های تجارتي باید در دست بخش خصوصی قرار گیرد. ما در اول تصمیم گرفته بودیم وظیفه دولت این نیست که خود بزنس کند. دولت نباید در بزنس دخیل باشد. این بخش باید در دست سکتور خصوصی قرار داده شود.

وقتی ما در مورد خصوصی سازی شرکت تلفون دولتی صحبت کردیم، این سوال مطرح شد که ما انحصار دولتی را به انحصار بخش خصوصی تعویض می کنیم. سوالاتی در مورد امنیت ملی مطرح شد که اگر سیستم تلفون را تجار خصوصی در دست بگیرند، چه داخلی و یا خارجی، این کار یک خطر بزرگ امنیتی را به بار خواهد آورد. به خاطر خلاصه ساختن یک داستان طولانی، ما با بهترین متفکرین در سراسر جهان مشوره کردیم و بعد از آن برنامه رفورم مخابرات را ساختیم. بانک جهانی با ما کمک کرد. آغای پینتل اینجا است و من باید این موضوع را یاد آور شوم. بعد از آن تصمیم گرفتیم تا رفورم را در بخش مخابرات عملی کنیم.

ما تعدادی مجوز برای تلفون های موبایل صادر کردیم و شرکت دولتی مخابرات را فروخته و خصوصی ساختیم و تعداد بیشتری از افراد علاقمند را در صحنه وارد نمودیم.

در نتیجه، وقتی که ما چندین سال بعد در مورد رفورم فکر می کنیم چه چیزی به ذهن ما می آید؟ به خاطر این رفورم ما در حدود 7 میلیارد دالر سرمایه گذاری را به شکل مستقیم و غیر مستقیم در سکتور تلفون جلب نمودیم. هفت ملیادر دالر سرمایه گذاری مستقیم و غیر مستقیم. نام های مشهور در جهان در پاکستان فعال اند. ما دو لایسنس دیگر، هر یک به قیمت 291 میلیون دالر را، به مزایده گذاشتیم و کار مزایده در اتاقی مشابه به این محل در یک هتل در اسلام آباد انجام شد. پروسه بسیار شفاف بود و ما گفتیم هرکس می تواند در مزایده به صورت آزاد شرکت نماید. آخرین شرکتی که در بازار پاکستان داخل گردیده کمپنی موبایل چین است. این شرکت از نظر تعداد مشتری بزرگترین شرکت در جهان می باشد. تراکم تلفونی که قبل از رفورم به 4 در صد

می رسید امروز به 40 درصد بالا رفته است. ما هر ماه یک و نیم میلیون مشتری جدید تلفون داریم. خانم های و آقایان، تخمین های من همیشه غلط از آب در می آید. من یک سال قبل پیشبینی نموده بودم که نرخ افزایش مشتری تلفون پائین خواهد افتید، زیرا چقدر تلفون اضافی می توان در یک کشور 160 میلیونی به فروش رسانید؟ اما پیشبینی من غلط ثابت شد. ما ماهانه یکنیم میلیون تلفون به فروش می رسانیم و شغلی که این کار ایجاد کرده غیر قابل باور است، زیرا ساحات جدید موبایل ایجاد می شود، شرکت های نو، کارمندان نو و تخنیک های نو ایجاد می شود. بدین ترتیب این یک رفورم موفق بود که سرمایه گذاری را با خود آورد، خدمات را بهبود بخشید و بالا تر از همه قیمت خدمات را کاهش داد. به خاطر رقابت انحصار دولتی (و عدم کار آیی که با آن می آید) از میان برداشته شد. امروز اگر شما از خدمات یک شرکت خوش نیستید به شرکت دیگر می روید و اگر از خدمات آن نیز خوش تان نیامد به شرکت دیگر مراجعه می کنید. این یک مودل جدید برای فعالیت های جدیدی است که صورت گرفته است. کسانی از شما که بخواهد این چیز ها را به چشم خود ببینند باید به پاکستان آمده و از منفعت کارهایی که ما کرده ایم بهره مند شود.

نکته دیگری را که می خواهم ذکر کنم در مورد ارزش رفورم در پاکستان است. پیروزی پاکستان علاوه از کار کرد آن در ساحه اقتصاد بزرگ، مفادی است که ما از ناحیه آنچه که من آن را مفاد ریفورم می خوانم، بدست می آوریم. به خاطر اینکه ما رفورم را در سطح وسیع و به شکل عمیق انجام دادیم مفاد حاصله از رفورم خود رفورم را به پیش می برد. نمی خواهم بیش از حد در جزئیات بپیچم و تنها می خواهم بگویم که برای هیچ حکومت و هیچ پالیسی ساز ممکن نیست پیشرفتی بدون ریفورم داشته باشد.

اگر شما امروز بخواهید، می توانید از رقبای خود پیشی بگیرید ولی شما مجبور نیستید راهی را تعقیب کنید که دیگران در گذشته به آن رفته اند. شما می توانید از منحنی خیز زده و مستقیماً به جایی بروید که من آن را اندیشه دجتلی می نامم. در عصر دجتل مردم می تواند خیز زده از یک یا دو نسل تخنیک و فعالیت جلوتر بروند و بهترین را انتخاب کنند. مثلاً در عرصه تخنیک موبایل شما می توانید سیستم انلوگ را کنار گذاشته و مستقیماً به جی اس ام و جی اس ام پلس بروید و همچنین از روش های تخنیکی جدید و فن آوری نو بهره مند شوید. این چیزی است که ما انجام داده ایم و به نظر من این راه خیز زدن از منحنی است و می توانیم در جلو منحنی قرار بگیریم اگر چنین چیزی را بخواهیم. بدین ترتیب ما به صورت روشن از رفورم منفعت برداشته ایم و ما یک یا دو کار بسیار تعیین کننده را انجام دادیم که می خواهم آن را به حیث یک مفکوره نزد شما بگذارم.

ما قبلاً تصمیم گرفته بودیم تا برای کسانی که در پاکستان سرمایه گذاری کنند نرخ سرمایه گذاری و محدودیت های دیگر را وضع نکنیم. هدف از نرخ سرمایه گذاری چیست؟ شما به بعضی از کشور ها می روید تا سرمایه گذاری کنید و به شما فهرستی داده می شود. در لست ذکر است که اگر شما در این بخش سرمایه گذاری می کنید می توانید تا 30 درصد سرمایه گذاری کنید و در یک صنعت دیگر این نرخ 50 درصد تعیین گردیده است. بالا از آن را شما به سرمایه گذاران داخلی باید بگذارید. این کار مربوط به طرز فکر دیروز می شود. طرز فکر امروز این است که باید فضا باز باشد. این کاری است که ما انجام داده ایم. اگر شما واقعاً به کم کردن محدودیت های قانونی (دیرگولیشن) عقیده دارید باید فضا را باز تر کنید. کسی نمی تواند این هوتل را در بکس دستی خود گذاشته و آنرا به اروپا ببرد. این هوتل همیشه در افغانستان باقی خواند

مانند. اما مالکیت آن می تواند تغییر کند این یک اصل است که هیچ کشور رو به انکشاف نمی تواند از توانایی خود استفاده ببرد بدون اینکه پول خارجی را به کشور بیاورد.

سرمایه خارجی به دو شکل به کشور می آید، یکی به صورت سرمایه گذاری و دیگری قرضه است. در صورت اول، اگر سرمایه مفاد بدست آورد آن را به سرمایه گذار باید بپردازید و در صورت دوم اگر شما نقص هم کردید یا مفاد باید سود قرضه را بپردازید. باید خود تصمیم بگیرید کدام یک از دو راه برای شما مفید است. به نظر من ترکیبی از هر دو می تواند مفید باشد، اما سرمایه گذاری مفادش بیشتر است. مفاد سرمایه گذاری خارجی چیست؟ فقط پول مطرح نیست، شما اداره را می گیرید، تخصص را می گیرید، شما آخرین روش ها در جهان را می گیرید، البته این مربوط به این می شود که چه کسی می آید. بدون تعیین فیصدی به سرمایه گذاری دیگر مفید نیست، یا شما به سرمایه گذاری از هر جا که باشد، معتقد هستید و یا به آن باور ندارید و من توصیه می کنم که به سرمایه گذاری آزاد باید اجازه داد.

در بخش دیگری که شما شاید بخواهید توجه کنید بخش اتباع کشور است که در خارج زندگی می کنند. افغانستان مردمان زیادی در خارج دارد که ثروتمند اند و آنها در آمد خوبی دارند. شما می توانید سرمایه گذاری احساسی را به کشور بیاورید. اگر به چین نظر بیفکنید و آن را به حیث نمونه مورد مطالعه قرار دهید، علاوه از ریفورم یک عامل عمده که در حرکت دادن اقتصاد چین در اوایل کمک کرد نقش چینی های مقیم خارج بود. آنها میلیارد ها دالر را به چین فرستادند و ما امروز می بینیم که چین در کجا رسیده است. بعداً دیگران نیز وارد صحنه شدند. این تکنیک ها، اندیشه ها و سیاست ها اند که می توانند کشور را در برداشتن قدم های سریع کمک کنند. به نظر من افغانستان در موقعیتی قرار دارد که می تواند گام های سریع بردارد و از منحنی خیز بزند. این کار به کمک همه در دولت، پارلمان، جامعه مدنی، بخش خصوصی سرمایه گذاران محلی و خارجی نیاز دارد. استفاده از این فرصت ها شما را به جایی می برد که شما آرزوی رفتن به آنجا را دارید.

خانم ها و آقایان، من که به آخر صحبت های خود نزدیک می شوم، می خواهم بگویم که افغانستان به دو چالش در بازسازی و ریفورم مواجه است. ایجاد محیط توانبخش برای انکشاف در افغانستان به کمک سخاوتمندان و دوامدار جامعه بین المللی، مخصوصاً کشور های پیشرفته نیاز دارد. به خاطر حصول اطمینان از توسعه اقتصادی، تولید اشتغال، انکشاف انسانی و اعمار رو بنا ها جامعه جهانی باید افغان ها را در دسترسی به مارکیت ها، جریان سرمایه گذاری و انتقال تکنالوژی کمک کند. دستیابی به مارکیت ها تعیین کنند است، و این کار به شما امکان می دهد تا بزنس ها، سرمایه گذاری هایی را به افغانستان جلب نمایند که به بازار های امریکا و اروپا بدون محصول گمرکی راه بیابند و بتوانند رقابت نمایند.

پاکستان پیشنهادی را در زمینه ایجاد زون های فرصت برای بازسازی یا آر او زید، مخصوصاً در مناطق سرحدی پاکستان و افغانستان که در آنجا ها فقر شدید و احساس محرومیت وجود دارد، نموده است. این موضوع اکنون با مقامات امریکا تحت مذاکره قرار دارد و ما امیدوار هستیم که به زودی در زمینه به نتایجی برسیم. این کار فرصت های جدیدی را برای پاکستان و افغانستان مهیا می سازد و آنها را با هم بیشتر ربط می دهد و فرصت های بزرگی برای فعالیت های تجارتي بوجود می آورد و مودل های جدید بزنس را برای هر دو کشور ایجاد می کند.

در خاتمه اجازه دهید تا بگویم که رابطه میان پاکستان و افغانستان در عقیده مشترک، تاریخ، جغرافیا، فرهنگ و عنعنات ریشه دارد. روابط ما همچنین در اشتراکات منافع ستراتیژیک و اقتصادی ما پیوند دارد.

بدین ترتیب ما کاملاً به کمک به برادران افغانی خود متعهد هستیم تا آنها به اهداف شان در مورد ایجاد ثبات سیاسی، همبستگی اجتماعی و انکشاف اقتصادی دست یابند. ما احساس می کنیم که یک افغانستان با ثبات و مرفه می تواند نقش محوری را در اقتصاد منطقه بازی نموده و از ظرفیت های خود برای باز کردن دهلیز های متعدد همکاری در سکتور های حیاتی مثل انرژی، تجارت، توریسم و انتقالات استفاده ببرد.

ما در آرزوی همکاری بیشتر میان کشور های خود هستیم تا راه جدیدی را برای تامین صلح، پیشرفت و رفاء برای مردمانی که در منطقه زندگی می کنند جستجو نماییم و به صلح و ثبات در سطح جهانی کمک صورت بگیرد.

می خواهم سخنان خود را با ابراز امتنان از حامد کرزی، حکومت افغانستان و جلالتمآب آغا خان به خاطر دعوتم در این کنفرانس به پایان ببرم. به همه شما آروزی موفقیت می نمایم. من می دانم که این جلسه اختتامیه است و امید وارم موضوعاتی را که روی آن بحث کرده و بر مسایلی که توافق نموده اید، عمل صورت بگیرد. اگر دولت پاکستان، بخش خصوصی پاکستان و مردم پاکستان در جهت کمک به تلاش های شما کاری کرده بتوانند، شما می توانید بالای ما حساب کنید.

افغانستان و پاکستان احساس سرنوشت مشترک دارند. بیائید با هم کار کنیم تا ظرفیت حقیقی خود را بدست بیاوریم.

خانم ها و آقایان، خیلی تشکر از شما